

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații**

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str.Gheorghe Lazăr, nr. 9B
Tel : +0256499334
Fax : +0256499332
e-mail : info.adm @dgfptm.ro

D E C I Z I A NR. 216/78/12.02.2014

privind soluționarea contestației formulată de **SC X SRL**
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.X/01.11.2013

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de Serviciul Inspecție Economico - Financiară din cadrul aceleiași direcții prin adresa nr.695/01.11.2013, înregistrată la D.G.R.F.P.Timișoara sub nr.X/01.11.2013, asupra contestației formulată de **SC X SRL** cu domiciliul fiscal în X, DJ X, Corp X, et.X, cam.X, jud. X, CUI X, înregistrată la ORC X J X/X/2011.

SC X SRL contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/16.09.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. X/16.09.2013, pentru suma totală de **X lei** reprezentând:

- X lei - taxa pe valoarea adăugată;
- X lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- X lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este autentificată prin semnatura și ștampila reprezentantului legal, care a depus în acest sens împuternicirea avocațială în original.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată SC X SRL se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/16.09.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. X/16.09.2013, pe care o consideră nelegală și netemeinică.

Contestatoarea arată că, urmare a inspecției fiscale în perioada 23.08.2012-12.09.2012, 28.09.2012-25.10.2012, 01.07.2013-31.07.2013 de către agenții fiscali din

cadrul DGFP x, având ca tematică verificarea taxei pe valoarea adăugată deductibilă fiscal în cazul achizițiilor de bunuri și servicii intracomunitare și a impozitului pe profit, s-a constatat că nu a fost respectat obligațiile fiscale conform Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, stabilind în obligații datorate în cuantum de X lei reprezentând TVA, X lei obligații conexe.

Prin documentele întocmite de organele de control se reține că SC X SRL a înregistrat și declarat veniturile realizate din activitatea de livrare intracomunitară a bunurilor, precum și faptul că au fost înregistrate cheltuielile aferente achizițiilor intracomunitare și cele corespunzătoare de la intern, fiind înregistrată în scopuri de taxa pe valoarea adăugată începând cu data de 27.07.2011 având CIF R0 X; începând cu data de 19.08.2011 fiind înscrisă în Registrul Operatorilor Intracomunitari, conform Deciziei nr. X/15.08.2011.

Contestatoarea arată că, în conformitate cu prevederile art.143 alin.(2) lit.a) aceste operațiuni sunt scutite de TVA dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

- livrarea intracomunitara de bunuri este către o persoană înregistrată în scopuri de TVA în celalalt stat membru și comunică codul de înregistrare furnizorului din România;
- bunurile sunt transportate din România în statul membru al beneficiarului.

De asemenea, arată că potrivit art.10 din Ordinul MFP nr.2222/2006, actualizat privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art.143 alin (1) lit. a)-i), art.143 alin.(2) și art.144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

(1) Scutirea de taxa pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art.143 alin.(2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru ;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru; și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.

Contestatoarea arată că, potrivit acestui Ordin, justificarea scutirilor prevăzute la art.143 alin.(1) din Codul Fiscal se face în momentul în care este emisă o factură pentru operațiunea în cauză; verificarea valabilității codurilor de înregistrare furnizate vânzătorilor din România de către cumpărătorii din alte state cade în sarcina vânzătorului și se face prin transmiterea unei solicitări on line, (mail) pe pagina de internet a Comisiei Europene.

De asemenea, contestatoarea arată că din cuprinsul actelor verificate rezultă cu certitudine că toate aceste prevederi legale au fost respectate întocmai. Cu toate acestea, prin Decizia de impunere nr.X/16.06.2013 se reține în sarcina sa suma de X lei (X lei x 24%) reprezentând TVA nedeductibil apreciindu-se că marfa vândută nu constituie operațiune intracomunitară.

Prin actul de control se reține că, în luna aprilie 2012, SC X SRL a declarat livrări intracomunitare de bunuri către clientul X SRL din Italia, în valoare de X euro, respectiv X lei la cursul din data tranzacției, în condițiile în care codul de TVA/X al clientului a fost invalidat începând cu data de 06.04.2012. Tranzacțiile referitoare la produsele "coccolino" au fost declarate de SC X SRL ca operațiuni triunghiulare. Aferent acestor operațiuni triunghiulare, SC X SRL în calitate de furnizor a întocmit facturile nr.X/30.04.2012 și nr.X/30.04.2012 către clientul X SRL având CIF/IVA/ITX și sediul în localitatea X - Italia. Față de aceasta situație, se consideră că livrarea nu constituie operațiune intracomunitară și ca atare nu este scutită de plata TVA-ului pentru aceste livrări.

Contestatoarea susține că, la data întocmirii celor două facturi din 30.04.2012 a

îndeplinit obligațiile legale, în sensul că a verificat valabilitatea codului de înregistrare pentru TVA al clientului X SRL prin accesarea on line pe pagina de internet a Comisiei Europene, interpelare în care codul apare ca fiind valid (anexele 1-3); De asemenea, arată că codul Vies apare valid și la data de 28.05.2012, dar în data de 18.06.2012 firma XSRL apare cu codul TVA invalidat începând cu data de 06.04.2012.

Contestatoarea precizează că, potrivit dispozițiilor legale mai sus menționate, justificarea deducerii TVA-ului prevăzută la art.143 alin.(1) din Codul Fiscal se face la momentul emiterii facturii pentru operațiunea în cauză, ori, acest moment este data de 30.04.2012 data la care beneficiarul mărfii apare valid cu codul VIES.

Pentru aceste motive, contestatoarea susține că suma de X lei reprezentând TVA deductibil a fost dedusă corect, iar organul fiscal nu poate imputa o plată datorată.

Totodată, susține că neregulile apărute pe pagina de internet a Uniunii Europene nu îi sunt imputabile, la data emiterii facturilor, beneficiarul extern figura ca valid în contul VIES, iar invalidarea sa retroactivă s-a făcut la data de 18.06.2012.

Prin urmare, contestatoarea solicită diminuarea TVA-ului de la poziția 1 din Decizia de impunere cu suma de X lei, iar din pozițiile 2 și 3 obligațiile conexe de dobânzi, majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente acestei sume.

Cu privire la impunerea sumei de X lei ($A \times 24\%$) reprezentând TVA pentru achiziții intracomunitare aferentă unor produse constatate lipsă la inventarierea din 25.07.2013, contestatoarea arată că așa cum rezultă din procesul-verbal de inventariere, marfa a fost achiziționată intracomunitar, de la furnizorii X din Malta și X SA din Elveția prin reprezentantul fiscal S.A.T. s.a.s. - BX înregistrat în scop de TVA în Franța, conform facturilor nr.X/07.05.2013 și nr.X/30.05.2013 în valoare de X euro. Produsele livrate au fost ambalate pe 8 paletți, depozitați în depozitul X, fiind desigilați în momentul inventarierii bunurilor, în prezența organelor de control și a Comisiei de inventariere.

Contestatoarea arată că potrivit prevederile legale, respectiv art.128 alin.(9) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.132 alin.(1) din același act normativ, astfel că deducerea TVA-ului se ajustează în cazul bunurilor constatate lipsă în gestiune și ca atare, a făcut dovada că bunurile constatate în minus la inventariere, nu au fost transportate din spațiul intracomunitar către achizitorul din România, exclusiv din culpa furnizorului.

Pentru aceste motive, consideră că nu datorează suma de X lei reprezentând TVA dedus și plata către bugetul de stat a acestei sume.

Referitor la crearea acestor inadvertențe, contestatoarea arată că este o societate nou înființată, până la data controlului nu s-a confruntat cu asemenea situație (lipsa unor piese din ambalaje sigilate). La data constatării minusului de produse, contestatoarea arată că a sesizat de urgență furnizorii X și X care au recunoscut lipsurile și au transmis note de credit (ce cuprind contravaloarea produselor lipsă din facturile emise inițial, regularizându-se stocul mărfurilor trimise, respectiv recepționate de către SC X SRL) care au fost evidențiate în contabilitatea (anexele 4 -8).

Contestatoarea subliniază că marfa lipsă nu a intrat și nu a fost vândută pe teritoriul României, a desfășurat numai achiziții intracomunitare, astfel încât nu există motive întemeiate pentru plata TVA-ului produselor lipsă.

Raportat la considerentele expuse mai sus, contestatoarea solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr.X/16.09.2013 și a Raportului de Inspecție Fiscala X din 16.09.2013 cu privire la suma de X lei cu dobânzile și majorările aferente, ca fiind nedatorată.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. FX/16.09.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. X/16.09.2013, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina SC X

SRL suma totală de **X lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

Perioada verificată 30.06.2011-31.05.2013.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna mai 2013 au fost înregistrate operațiuni de achiziții intracomunitare de bunuri de la partenerii intracomunitari: X din Malta, evidențiate în contabilitate în baza facturilor emise de furnizorul în cauza. Pentru achiziția acestora au fost prezentate documente de achiziție și de transport aferente. Pentru preluarea bunurilor în gestiune s-a prezentat documentul de preluare: "Raport-Centralizator paleti intrați" întocmit de gestionarul SC X, proprietarul depozitului la gestiunea SC X SRL, care corespunde cu numărul de paleți înscris în documentul de transport (CMR).

Referitor la aceasta operațiune, organele de inspecție au precizat următoarele:

- în data de 18.07.2013 a fost inițiată o cercetare la fața locului la gestiunea SC X SRL, aflată în localitatea X, DJ X, pentru care a fost încheiat contractul de prestări servicii nr.X/04.10.2011 cu SC X SA, proprietarul depozitului.

- la locul de depozitare s-a constatat existența a unui număr de 8 paleți de mărfuri ce aparțin SC X SRL provenind din achiziții intracomunitare de bunuri, de la partenerii intracomunitarii X din Malta și X S.A Elvetia-prin reprezentantul fiscal-S.AT.s.a.s-X, înregistrat în scop de TVA în Franța - cod: FR X.

Documentele aferente stocului din cei 8 paleti din depozit sunt:

- invoice nr.X/07.05.2013, în valoare totală de X euro, emisă de X din Malta, pentru produsele: „1P Cameră MPEG 4 Audio”=300 bucați și SCHEDA SAT PCI HDTV/SDTV TV IN/OUT=2.000 bucați;

- invoice 23/30.05.2013 emisă de X din Malta pentru produsele "Alimentator Notebook"- 800 bucati;

- invoice 26/04.07.2013 emisa de X din Malta,

- invoice 27/03.07.2013 emisa de X din Malta;

- invoice 120026/03.07.2013 emisă de firma X Elvetia- prin reprezentantul fiscal - S.AT.s.a.s-X, înregistrat în scop de TVA în Franța - cod:X.

Produsele achiziționate reprezintă produse electronice, ca de exemplu: memorii RAM, Kit dual Sim, casti audio, alimentatoare notebook, etc. Pentru achiziția acestora au fost prezentate documente de transport aferente.

Organele de inspecție fiscală au consemnat faptul că, la inventarierea bunurilor din 19.07.2013, de către comisia de inventariere, în baza listelor de inventariere au fost constatate diferențe cantitative în plus și diferențe cantitative în minus între stocul scriptic și cel faptic, astfel:

Au fost constatate diferențe cantitative în plus de 42 bucați și între stocul scriptic cel faptic, la produsul "2,5" Externai HDD Captiva „pentru care nu au putut fi puse la dispoziție documentele de proveniența.

a) aferente bunurilor intrate în baza facturii X/07.05.2013, emisă de X din Malta, care se afla în interiorul perioadei verificate:

- Conform listei de inventar, produse la care s-au constatat diferențe în minus aferente facturii X /07.05.2013 sunt în valoare de X euro, din care:

- „IP Camera MPEG 4 Audio" = 300 bucați în valoare de X euro;

- SCHEDASAT = 1.400 bucați în valoare de X euro;

și s-au constatat diferențe în minus aferente facturii (invoice) X30.05.2013, astfel:

- PC Controler = 45 buc. în valoare de X euro .

b) aferent documentelor care se afla în afara perioadei verificate (intrate în luna iulie 2013)

- nu au fost constatate diferențe în plus între stocul scriptic cel faptic;
- Conform listei de inventar din 19.07.2013, produse la care s-au constatat diferențe în minus sunt în valoare de: X euro.
- "Auricolari per Motorola" - 251 buc. în valoare de X euro, parte din invoice X04.07.2013;
- "Samsung HD SSD 2,5 512 GB" = 150 buc. în valoare de X euro, aferent invoice X/04.07.2013
- "PNY Invidia" = 600 buc. în valoare de X, aferent invoice X/04.07.2013.

Organele de inspecție fiscală, având în vedere aspectele deficiente rezultate din inventarierea efectuată în 19.07.2013, au repetat acțiunea în data de 25.07.2013, pentru o noua achiziție intracomunitară efectuată de la partenerul X S.A Elveția - prin reprezentantul fiscal - S.AT.s.a.s-X, înregistrat în scop de TVA în Franța - cod:FR X. Produsele achiziționate în baza facturii nr.X/12.07.2013, în valoare totală de X euro, reprezintă cartușe de imprimantă de diferite modele și dimensiuni. Pentru achiziția acestora au fost prezentate documente de transport aferente.

La inventarierea bunurilor din 25.07.2013 au fost constatate de asemenea diferențe cantitative în plus și diferențe cantitative în minus între stocul scriptic și cel faptic, astfel:

a) diferențele în plus:

- „cartucia sty 440/480/800" = buc. 14
- „sty680/685/777 color = buc. 1
- „sty680/685/777 color = buc. 100

b) diferențele în minus sau fost constatate la următoarele produse:

- cartucia Sty 680/685/777 = buc. 70 în valoare de X euro;
- cartucia Sty 440/480/800 blak= buc. 23 în valoare de X euro;
- cartucia Sty PHO = buc. 20 în valoare de X euro;
- cartucia Sty 810 BLK = buc. 51 în valoare de X euro;
- EPS Stylus C60 color = buc.40 în valoare de X euro.

Organele de inspecție fiscală au constatat că efectuarea de acte sau fapte de comerț cu bunuri a căror proveniență nu este dovedită cu documente justificative, constituie faptă contravențională, în conformitate cu prevederile art.1 lit.e) din Legea nr.12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată și actualizată, sancționându-se cu amenda contravențională de la X lei la X lei, conform art.2, din același act normativ. Societatea a fost sancționată cu amenda de X lei, întocmindu-se procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. X/31.07.2013. Cu OP nr.X/31.07.2013 societatea a virat bugetului de stat suma de X lei, reprezentând jumătatea din minimul amenzii contravenționale, conform art.2, al.(5) din Legea nr.12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată și actualizată.

Totodată prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. X/31.07.2013, în conformitate cu art.4 al.(1) din Legea nr.12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată și actualizată, pentru diferențele cantitative constatate în plus între stocul scriptic cel faptic, pentru care nu au putut fi puse la dispoziție documentele de proveniență, s-a dispus măsura confiscării bunurilor, adică următoarele:

- 42 bucați din produsul cu denumirea : " 2,5" Externai HDD Captiva „
- 14 bucati din produsul: „cartucia sty 440/480/800"
- 1 bucata din „sty680/685/777 color" si
- 100 bucati din produsul cu denumirea:„sty680/685/777 color".

Bunurile confiscate prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor au fost predate societății comerciale X SRL, fiind întocmit procesul verbal de predare-preluare nr.X/31.07.2013 și contractul de depozit/custodie din 31.07.2013, înregistrat la AFP X sub nr.X/01.08.2013, până la preluarea bunurilor de către organele de valorificare

din cadrul DGFP X.

Conform inventarierii efectuate, s-au constatat diferențe în minus aferente bunurilor înscrise în factura nr. X/07.05.2013 și nr. X30.05.2013, în valoare de X euro, din care:

a) aferente bunurilor intrate în baza facturii X/07.05.2013, emisă de X din Malta, care se afla în interiorul perioadei verificate:

- „IP Camera MPEG 4 Audio” facturat 300 buc. fără a se identifica faptic acest produs, rezultând un minus de 300 bucați, în valoare de X euro, adică X lei;

- „SCHEDA SAT” facturat 2.000 buc, din care s-au identificat faptic 600 de bucați, rezultând un minus de inventar de 1.400 bucati, în valoare de X euro, respectiv X lei;

b) diferențe în minus aferente facturii (invoice) X/30.05.2013, emisă de X LTD din Malta, pentru produsul PC Controler, care se facturează în cantitate de 700 buc. și se inventariază faptic 655 buc. rezultând un minus la inventariere de 45 buc. în valoare de X euro, reprezentând contravaloarea a X lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat diferențe în minus la inventariere, aferent celor doua facturi (invoice nr.X și nr.X) care se situează în interiorul perioadei verificate în suma totală de X euro, adică în valoare de X lei. Pentru bunurile în cauză nu se poate face dovada că au fost transportate din spațiul intracomunitar, către achizitorul din România.

Organele de inspecție fiscală precizează că, în conformitate cu prevederile art.128 al.(9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, care, sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana o către care se efectuează livrarea, iar la art.130¹ se prevede că se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

De asemenea, conform art.132 din același act normativ, locul livrării de bunuri, este: locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Iar, art.132¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede că locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

Totodată, organele de inspecție fiscală precizează că, în conformitate cu prevederile art.148 al.(1) lit. c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu Titlul VII, pct.53 al.(5) și al.(6) lit.d) din H.G. nr.44/2004 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările ulterioare, deducerea TVA inițială se ajustează în cazul bunurilor constatate lipsa în gestiune, altele decât cele prevăzute la art.148 al.(2) din Codul fiscal.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea nu poate face dovada că bunurile constatate în minus la inventariere, au fost, sau sunt transportate din spațiul intracomunitar către achizitorul din România, acestea neputând fi tratate ca achiziții intracomunitare și ca atare nu se poate aplica principiul „taxării inverse”.

Urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală pentru tranzacția aferentă bunurilor în valoare totală de X lei, la care nu se poate face dovada că au fost transportate din spațiul intracomunitar către achizitorul din România, nu au acordat dreptul de deducere a TVA în suma de X lei ($X \times 24\%$), aferentă taxării inverse ca achiziții intracomunitare, rezultând TVA colectată suplimentar de X lei, care va influența TVA stabilită de societate.

Organele de inspecție fiscală au consemnat faptul că lipsurile cantitative de bunuri pot fi asimilate unor operațiuni de disimulare a realității prin crearea aparentei existenței unei operațiuni care în fapt nu există, motiv pentru care în conformitate cu prevederile

art.9, al.(1) lit.c), coroborat cu art.2 lit.f) din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu prevederile art.108 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organele fiscale vor sesiza organele de urmărire penală în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale și care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, fiind întocmit în acest sens, proces verbal în vederea înaintării organelor abilitate.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna aprilie 2012, SC XSRL a declarat livrări intracomunitare de bunuri către clientul X SRL din Italia, în valoare de X euro respectiv X lei la cursul din data tranzacției, în condițiile în care codul de TVA/IVA-Xal clientului a fost invalidat începând cu data de 06.04.2012. Aceste tranzacții apăsăra operațiuni suspecte în Raportul Vies.

Tranzacțiile referitoare la produsele „coccolino,, au fost declarate de SC X SRL ca operațiuni triumghiulare. În CMR-ul nr.X/26.04.2012 întocmit de furnizorul/expeditor XD.O.O. din Slovenia rezultă că locul de încarcare a fost la domiciliul fiscal al furnizorului iar locul de descărcare a fost la X da 7 X- Italia. Portivit celor înscrise în CMR, transportul bunurilor a fost realizat de către firma X din Slovenia.

Aferent acestor operațiuni triumghiulare, SC X SRL în calitate de furnizor a întocmit facturile nr.X/30.04.2012 și nr.X/30.04.2012 către clientul XSRL având CIF/IVA X și sediul în localitatea X str.X, Italia.

Potrivit prevederilor art.143 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt scutite de taxa livrările intracomunitare de bunuri către o persoana care comunica furnizorului un cod valid de înregistrare in scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din celalalt stat membru. Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că, livrarea de bunuri în valoare de X euro respectiv X lei, efectuată în data de 30.04.2012 către cumpărătorul X SRL din Italia având codul de înregistrare fiscală IVA-Xal cărei valabilitate a luat sfârșit la data de 06.04.2012, nu constituie operațiune intracomunitară motiv pentru care furnizorul SC X SRL nu este scutită de taxa.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au calculat suplimentar, TVA colectată în sumă de X lei ($X \times 24\%$) aferentă produselor „coccolino” livrate în condițiile menționate.

Organele de inspecție fiscală, în conformitate cu prevederile art.120 alin.(1) și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au calculat dobânzi de întârziere în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatară, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de X lei,

cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestatăii se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care Serviciul Inspecție Economico - Financiară a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul X Sesizarea penală înregistrată sub nr.X/18.09.2013 asupra aspectelor consemnate în Decizia de impunere nr. X/16.09.2013, pentru a se stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, potrivit inventarierii efectuate în data de 19.07.2013, la stocul de marfa achiziționat intracomunitar s-au constatat diferențe în minus, între cantitățile înscrise în documente și cele faptic constatate, aferente bunurilor înscrise în factura nr.X/07.05.2013 și nr.X/30.05.2013, în valoare de X euro, care se situează în interiorul perioadei verificate, în suma totală de X lei (X euro).

Pentru bunurile în cauză, contestatoarea nu a putut face dovada cu documente, că au fost transportate din spațiul intracomunitar, către achizitorul din România.

Având în vedere aceste aspecte, organele de inspecție fiscală au constatat că pentru tranzacția aferentă unor bunuri în valoare totală de X lei, la care nu se poate face dovada că au fost transportate din spațiul intracomunitar către achizitorul din România, nu se poate acorda dreptul de deducere a TVA în sumă de X lei ($A \times 24\%$) aferenta taxării inverse ca achiziții intracomunitare, rezultând TVA colectată suplimentar de X lei.

Urmare a constatărilor efectuate, organele de inspecție fiscală din cadrul Serviciului de Inspecție Economico-Financiară au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul X Sesizarea penală nr.X/17.09.2013, în vederea constatării existenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.2 lit.f) și art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În drept, sunt incidente prevederile art.214 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

Art. 214

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; “

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat controlul a sesizat organele în drept cu privire la existența săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

Se reține că, între stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată individualizate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/16.09.2013 emisă în baza constatărilor din Raportului de inspecție fiscală nr.X/16.09.2013, contestată de SC X SRL și stabilirea caracterului infracțional al faptelor savârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

În cauză, faptele pentru care au fost sesizate organele de cercetare penală sunt urmare a constatărilor organelor de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. X/19.09.2013 și a Deciziei de impunere nr. X/16.09.2013, potrivit cărora lipsurile cantitative de bunuri pot fi asimilate unor operațiuni de disimulare a realității prin crearea aparentei existenței unei operațiuni care în fapt nu există.

Așadar, faptele pentru care au fost sesizate organele de cercetare penală raportate la legislația în materie au influență directă și determinantă asupra soluției ce urmează a se da cu ocazia soluționării pe fond a contestației.

Se reține că potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă, deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Totodată, având în vedere cele de mai sus, precum și principiul de drept conform căruia “penalul ține în loc civilul”, prioritate de soluționare în speță o au organele de cercetare penală care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și stabilite în virtutea acestor fapte.

Față de cele precizate, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latură penală, D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații nu se poate investi cu soluționarea cauzei, motiv pentru care se va suspenda soluționarea cauzei civile pentru suma de **X lei**, stabilită în sarcina SC X SRL, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu prevederile art.214 alin. (3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin.(2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

2. Referitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,

cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare are dreptul să aplice scutirea de taxa pe valoarea adăugată aferentă unor livrări intracomunitare, în condițiile în care nu prezintă un cod valabil de TVA al societății beneficiare.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna aprilie 2012, SC X SRL a declarat livrări intracomunitare de bunuri către clientul XSRL din Italia, în valoare de X euro respectiv X lei la cursul din data tranzacției, în condițiile în care codul de TVA/IVA-X al clientului a fost invalidat începând cu data de 06.04.2012. Aceste tranzacții apăreau ca operațiuni suspecte în Raportul Vies. Tranzacțiile referitoare la produsele „coccolino” au fost declarate de SC X SRL ca operațiuni triumphiulare.

În CMR-ul nr.X/26.04.2012 întocmit de furnizorul/expeditor X din Slovenia a rezultat că locul de încarcare a fost la domiciliul fiscal al furnizorului iar locul de descărcare a fost la X X- Italia. Portivit celor înscrise în CMR, transportul bunurilor a fost realizat de către firma X din Slovenia. Aferent acestor operațiuni triumphiulare, SC X SRL în calitate de furnizor a întocmit facturile nr.X/30.04.2012 și nr.X/30.04.2012 către clientul X SRL având CIF/IVA ITX și sediul în localitatea X str.X, X.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, potrivit art.143 alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, livrarea de bunuri în valoare de X euro respectiv X lei, efectuată în data de 30.04.2012 către cumpărătorul X SRL din Italia având codul de înregistrare fiscală TVA-X al cărei valabilitate a luat sfârșit la data de 06.04.2012, nu constituie operațiune intracomunitară, motiv pentru care furnizorul SC X SRL nu este scutită de taxa.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au calculat TVA colectată în sumă de X lei (A x 24%) aferentă produselor „coccolino” livrate în condițiile menționate.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Art.143-Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar:
[...]

2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;

2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 152²;

Pentru explicitarea și aplicarea unitară a acestor prevederi legale au fost emis Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care la art. 10 alin. (1) precizează:

„Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art.143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru;

și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că este scutită de taxa pe valoarea adăugată livrarea intracomunitară de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, atribuit de autoritățile fiscale din alt membru și dacă este justificată cu factură care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Codul fiscal, documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru și, după caz, orice alt document justificativ prevăzut de lege.

Astfel, art.155 alin. (5) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;”

Potrivit Anexei nr.1 pct.2, din O.M.F.P.nr.1706/2006 pentru aprobarea Procedurii de solicitare a verificării valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare ale persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în celelalte state membre, de

către persoane înregistrate în scopuri de TVA în România, în vigoare de la 01.01.2007, se prevede:

„2. Verificarea valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA, furnizate vânzătorilor din România de către cumpărători din alte state membre, cade în sarcina vânzătorului; informațiile obținute ca urmare a solicitării de verificare au caracter informativ și nu obligă în nici un fel furnizorul informației.”

Prin urmare, din dispoziția legală menționată, se reține faptul că obligația verificării valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA a cumpărătorilor din alte state membre revine vânzătorului din România.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr.X/16.09.2013, rezultă că în luna aprilie 2012, SC X SRL a declarat livrări intracomunitare de bunuri către clientul X SRL din Italia, în valoare de X euro, respectiv 502.165 lei la cursul din data tranzacției, în condițiile în care codul de TVA/IVA-ITX al clientului a fost invalid începând cu data de 06.04.2012. Aceste tranzacții apar ca operațiuni suspecte în Raportul Vies.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au constatat că deși a fost declarată ca operație triumfiulară, această livrare de bunuri în valoare de X euro, respectiv X lei, efectuată în data de 30.04.2012 către cumpărătorul X SRL din Italia nu constituie operațiune intracomunitară motiv pentru care nu este scutită de taxă.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât codul de TVA completat de societatea contestatoare pe facturile de livrări intracomunitare nu era valid, rezultă că facturile fiscale nu conțin toate informațiile prevăzute de lege pentru ca societatea să justifice scutirea de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri.

În ceea ce privește afirmația contestatoarei referitoare la faptul că a verificat valabilitatea codului de înregistrare pentru clientul X SRL din Italia prin accesarea on line pe pagina de internet a Comisiei Europene, în care apare ca fiind valid, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât organele de inspecție fiscală prin adresele nr.X/17.09.2012 și nr.X/04.07.2013 au solicitat Serviciului de Informații Fiscale, informațiile existente în sistemul VIES, pentru perioada 01.06.2011-31.05.2013.

Având în vedere cele precizate, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale incidente speței, se reține că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei aferentă unor facturi de livrare emise către un operator intracomunitar al cărui cod de TVA nu era valabil în perioada emiterii facturilor, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată pentru aceasta sumă, în conformitate cu prevederile art. 216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei, se reține că acestea sunt aferente unui debit datorat, iar prin contestația formulată contestatoarea nu prezintă argumente privind modul de calcul al acestora.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în baza art.214 alin.(1) lit.a), art.216 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. , se:

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/16.09.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. X/16.09.2013 pentru suma de **X lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată, până la soluționarea laturii penale, procedura administrativă urmând a fi reluată la data la care contestatorul sau organul fiscal va comunica organului de soluționare competent faptul că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC X** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/16.09.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. X/16.09.2013 pentru suma totală de **X lei** reprezentând:

- X lei - taxa pe valoarea adăugată;
- X lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- X lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie se comunică la :

- SC X SRL
- D.G.R.F.P.Timișoara - Serviciul Inspecție Economico-Financiară

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

X